

FÜZESI MAGDA

A formán innen

„Túl minden jelzón és rendelésen
Meglapul a dolgok lelke.”
(Dsida Jenő: Túl a formán)

*A domboldalon fészket rak az ősz,
a szénaboglyák földbe gyökereznek,
hazudj, tükröm, pár ráncsal kevesebbet.*

*Az ég peremén hideg hold matat,
beszövi csenddel a fakó vidéket,
hol a nap vége, hiába kérded.*

*Egy papírfecnin egymás alatt szavak:
kenyér, tej, alma, egy Csehov-darab,
és a jövő is, leírva-leíratlan.*

*Mert túl a formán úgyis egyre megy,
esteledik már a kopár kertben,
én Istenem, ugyan hová siettem?*

Holt idő

*Egy öreg házban járok hallgatóg,
levendulázás, szúette szekrények,
kisasszony-illattal álmodó képek,
s a falon túl elátkozott patak.*

*Fordul a kulcs a rozsdás, régi zárban,
fókok mélyén holt idő lakik.
Ébred a péntek, elvisz valakit,
és megfürdik egy macska lábnyomában.*

Hibernáció

*Kiszór zsákjából az idő
valami nyirkos ingoványon,
poromból egyszer nyírfa nő.*

*Virágmag-tavaszi ringatok,
titkosírást az őszi ég alatt:
Nagyvárad, Árkos, Egeres, Arad.*